

afgørende for tilliden til betalingsformidlingen og disse aktører, at systemerne til stadighed er velfungerende og sikre. Systemnedbrud og misbrug i et betalingssystem vil kunne få negative konsekvenser for ellers velfungerende systemer.

I et betalingssystem udføres en række forskellige funktioner, og disse kan udføres af en eller flere aktører. Typisk vil et større betalingssystem have en række forskellige aktører. Udover brugeren og betalingsmodtageren vil der typisk være en sælger/distributør, en udsteder, en teknisk operatør, en indløser og en afvikler. Visse af disse funktioner og aktører påkalder sig en særlig offentlig interesse, som giver sig udslag gennem regler om forbrugerbeskyttelse eller finansielt tilsyn. Herudover er der en generel offentlig interesse i at sikre, at betalingssystemer overordnet er sikre og stabile og dermed ikke risikerer at true det finansielle systems stabilitet. Denne overvågningsfunktion påhviler sædvanligvis centralbankerne.

Finansielle virksomheder vil typisk være undergivet en generel tilsynslovgivning, som skal sikre, at virksomhederne lever op til tilsynslovgivningens krav om fx soliditet, regnskabsaflæggelse, revision, systemindretning mv. En række af disse finansielle virksomheder står som udbydere af betalingsmidler, der er omfattet af denne lov. Disse virksomheder vil derfor være underlagt to tilsyn, nemlig dels Finanstilsynet, dels Forbrugerombudsmanden.

Andre udstedere af elektroniske betalingsmidler er imidlertid ikke omfattet af den finansielle lovgivning. Det gælder de fleste kontoringe, benzinselskaber, stormagasiner, trafikelskaber m.fl. Men også visse internationale kreditkort drives af virksomheder, der ikke er underlagt et finansielt tilsyn. Disse virksomheder er derfor alene undergivet de krav, der følger af dette lovforslag og dermed af Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Af hensyn til tilliden, konkurrenceforholdene og efterlevelsen af de krav, der af såvel forbruger- som samfundsmæssige interesser må stilles til betalingssystemer, er det vigtigt, at der kan stilles krav til alle udstedere af betalingsmidler, der falder ind under lovens anvendelsesområde. De brugermæssige aspekter, der af hensyn til bredere såvel forbruger- som samfundsmæssige interesser kan stilles til betalingssystemer, vil skulle varetages gennem forslaget's regler.

For at sikre et koordineret og hensigtsmæssigt tilsyn med de pengeinstitutter, der falder ind under såvel Finanstilsynets som Forbrugerombudsmandens tilsyn, har der mellem de to tilsyn været et samarbejde, ligesom det i betalingskortlovens § 26 f er præciseret,

at Forbrugerombudsmanden skal høre Finanstilsynet, inden han træffer afgørelse om sikkerhedsmæssige eller edb-tekniske aspekter inden for pengeinstitutsektoren. Denne bestemmelse er bibeholdt i forslaget's § 16, stk. 4. Det forudsættes således, at der også fremover vil blive aftalt en passende arbejdsdeling mellem Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden om tilsynstilrettelæggelsen, hvor begge tilsyn er kompetente efter deres respektive lovgivning.

I forhold til betalingskortlovens § 12 a er generalklausulen blevet uddybet, idet der i forslaget's *stk. 2* er opstillet nogle generelle principper, som skal iagttages ved indretningen og driften af et betalingssystem. Dette er gjort ud fra et ønske om at give en klarere beskrivelse af, hvilke hensyn der ud fra bredere samfunds- og brugermæssige interesser må tilgodeses ved indretningen og driften af et betalingssystem, og for at sikre, at disse hensyn til stadighed haves for øje.

Generalklausulen skal sikre, at tilsynsmyndigheden kan gribe ind, hvis sikkerheden ikke anses for betryggende, eller at en part – typisk udsteder eller indløser – ensidigt tilgodeser egne interesser. Ligeledes har bestemmelsen til formål at sikre, at de involverede parter gives rimelige vilkår, herunder at de har mulighed for at gennemskue vilkår og anvendelsesmuligheder, så de kan træffe nogle rationelle valg og vurdere sikkerheden og eventuelle risici.

Opstår der problemer i forhold til brugerne, er det naturligt, at Forbrugerombudsmanden primært henvender sig til udstederen, hvis Forbrugerombudsmanden finder, at et betalingsmiddel eller et betalingssystem ikke lever op til lovens krav. Udstederen af et betalingsmiddel må formodes at være den, der har den klareste interesse i og største indflydelse på, at betalingssystemet fungerer korrekt. Har en udsteder overladt dele af driften af betalingssystemet til andre, må udstederen gennem sine aftaler med sine underleverandører sikre sig, at disse lever op til lovens krav. Opstår der derimod problemer i forholdet mellem betalingsmodtagerne og indløseren, eller viser det sig, at brugernes problemer skyldes forhold hos indløseren, kan Forbrugerombudsmanden henvende sig direkte til indløseren.

Det er imidlertid ikke efter bestemmelsen udelukket, at Forbrugerombudsmanden kan stille krav til andre end udstederen og indløseren.

Har udstederen tilsluttet sig et samarbejde mellem andre udstedere og indløserne, vil den enkelte udsteder oftest ikke egenhændigt kunne ændre enhver facilitet i betalingssystemet. Dette er fx tilfældet for de internationale betalingssystemer. Ligeledes kan det tæn-